

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

ŁÓDŹ, PIĄTEK 5 LISTOPADA 1948 ROKU.

Nr 303 (1248)

Wola budowy lepszego jutra!

Polska klasa robotnicza odpowiada czynem na apel górników kopalni Zabrze-Wschód

WARSZAWA PAP. — Dalsze zakłady pracy w całej Polsce deklarują w odpowiedzi na apel górników przedterminowe wykonanie planów produkcyjnych dla uczczenia zjednoczenia partii robotniczych.

WARSZAWA

Pracownicy Państwowej Fabryki Aparatów Elektrycznych zobowiązali się do dnia Kongresu Zjednoczeniowego przekroczyć o 40 procent roczny plan produkcji.

Pracownicy stacji Warszawa - Wschód — postanowili w listopadzie 1948 r. dla uczczenia zjednoczenia partii robotniczych zwiększyć plan podstawienia taborów z 70 na 90 proc., zwiększyć regularność biegu pociągów z 92 na 97 proc., zwiększyć ilość pracogodzin o 6240 godzin, zwiększyć współczynnik pracy z 11,5 na 17,05.

Warsztaty Elektrotechniczne W-wa Grochów ustaliły zakończenie rocznego planu odbudowy do 15. 11. 1948 r.

SECEBOIN

Pracownicy służby mechanicznej i elektrotechnicznej zatrudnieni przy odbudowie szczytów kiego portu centralnego zobowiązują się wykonać roczny plan robót inwestycyjnych do dnia 30 listopada. Pracownicy administracji zwiększają swą pracę o 6.800 godzin nadliczbowych.

ZGIERZ

Załoga robotnicza Państwowych Zakładów Przemysłu Chemicznego „Boruta” w Zgierzu która potrafiła dokonać niematego wyczynu wypełniając w ciągu 9-ciu miesięcy zakreślony na cały rok plan produkcyjny, podjęła

Ambasador USA u Marszałka Żymierskiego

WARSZAWA PAP. — Minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski Michał Żymierski przyjął w dniu 4 bm. ambasadora Stanów Zjednoczonych Ameryki, p. Waldemara Johana Gallmana.

Min. Świątkowski prezesem Naczelnej Rady Spółdzielczej

WARSZAWA. — Na miejsce tow. Szwalbedo, który zrzekł się prezesury Naczelnej Rady Spółdzielczej — powołany został na stanowisko przewodniczącego NRS — minister Świątkowski.

Strajk górników w Australii

London. PAP. — Z Sydney donoszą, że strajk górników rozszerza się. Zastrajkowali górnicy stanów północnych na znak solidarności z górnymi stanów południowych, którzy strajkują już od 6 października.

Stolica w przededniu uroczystości 31-ej rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

6 i 7 listopada br. we wszystkich większych miastach odbędą się akademie ku czci 31-ej rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Właśnie narodziła się, gdyż dzięki rewolucji październikowej Polska odzyskała dwukrotnie niepodległość i obecnie może rozwijać twórcze siły narodu na zasadach sprawiedliwości społecznej.

Nasza Stolica przygotowuje się do uświetnienia tej rocznicy wraz ze wszystkimi innymi miastami w Polsce, 6 listopada br. o godz. 18-ej w sali Teatru Polskiego odbędą się uroczystości akademii, na której zostanie wygłoszony referat wicemarszałka Sejmu tow. Romana Zambrowskiego. Setki akademii w zakładach pracy i w instytucjach odbywają się już od 2 listopada br. w ramach akcji miesięca pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej.

Organizacje zawodowe, społeczne, młodzieżowe i inne oraz liczni mieszkańcy Stolicy przystępują do dekorowania swych siedzib i budynków sztandarami i godłami polskimi i sojuszniczymi ZSRR.

w dniu 2 listopada uchwałę, mocą której zobowiązuje się do wykonania dodatkowej produkcji w IV kwartale do dnia 15 grudnia oraz do oddania ponad plan do dnia 31 grudnia br. 1 miliona 702 tysięcy 440 kg. gotowych półfabrykatów (wartości około 10 mil. złotych przedwojennych).

JELEŃ GÓRA

Załoga Państwowych Zakładów Przemysłu

Łniarskiego nr. 11 w Lubawce w związku ze zbliżającym się zjednoczeniem partii robotniczych, postanowiła roczny plan produkcyjny wykonać do dnia 30 listopada br.

GRUDZIĄDZ

Załoga fabryki maszyn rolniczych „Unia” w Grudziądzu, dając wyraz radości ze zbliżającego się dnia połączenia klasy robotniczej, postanowiła wykonać ponad plan 1.000

obsypników, 50 plugów ciągnikowych i 100 kultywatorów, wartości z górą 7 mil. złotych.

INOWROCŁAW

Załoga inowrocławskiej fabryki maszyn rolniczych i huty szkła „Irena” oświadczyła, iż roczny plan produkcji zostanie przekroczony w dniu historycznego kongresu zjednoczenia partii robotniczych.

BYDGOSZCZ

Załoga fabryki „Kabel Polski” w Bydgoszczy zobowiązała się wykonać roczny plan produkcji w 125 proc. Plan produkcyjny fabryka wykonała już na 10 września br., a do końca roku postanowiła wykonać dodatkowo ok. 1.500 ton kabli i przewodów.

Bernard Shaw o wywiadzie Stalina

LONDYN PAP. — Bernard Shaw zamieścił w dzienniku „Daily Worker” artykuł, w którym omawia wywiad udzielony korespondentowi „Prawdy”.

Bernard Shaw pisze: „Szczere i precyzyjne odpowiedzi Stalina podzielały, jak strumień świeżego powietrza.”

Postęp ludzkości — powiedział Shaw — byłby niemożliwy bez naukowych zasad komunizmu.

Na zakończenie znany dramaturg oświadczył, że w Anglii coraz bardziej utrwała się reżim totalitarny państwa policyjnego.

NAUKA MARKSA—LENINA

podstawą ideologiczną Zjednoczonej Partii Robotniczej

REFERATY

Generalnego Sekretarza KC PPR
Tow. BOLESŁAWA BIERUTA

Sekretarza Generalnego CKW PPS
Tow. JÓZEFA CYRANKIEWICZA

Patrz str. 3-cia

Sukcesy greckiej armii demokratycznej

wzbudziły panikę wśród faszystów ateńskich

PARYŻ, (PAP) — Jak donosi agencja Elefteri Ellada, oddziały armii demokratycznej zdołały po dwudniowych walkach miejscowości Iera teira w pobliżu miasta Siatista. Próby armii monarchistycznej przybycia z odsieczą garnizo-

nowi w Ierateira zakończyły się niepowodzeniem. Ludność wyzwolonej miejscowości masowo wstępuje w szeregi armii demokratycznej.

PARYŻ, (PAP) — Od tygodnia, jak wiadomo trwa już kryzys rządowy w Grecji. Kryzys ten zaistniał na tle konkurencji i nieporozu-

mień między partiami, wchodzącymi w dotychczasową koalicję rządową.

W związku z niepomyślną sytuacją armii ateńskiej na froncie — ambasador amerykański Grady usiłuje doprowadzić do jak najszybszej likwidacji kryzysu gabinetowego, dyktując swoje warunki politykom greckim.

Ambasador Grady przeprowadził konferencję z przywódcą partii nacjonalistycznej Kanellopoulossem oraz z Zervasem znanym kollaboracjonistą hitlerowskim.

Przebywający na wygnaniu w Paryżu b. minister spraw zagranicznych Grecji Sofianopoulos oświadczył, że jedynym wyjściem nie tylko z obecnego kryzysu gabinetowego, ale rozwiązania problemu greckiego jest wycofanie wojskowych oddziałów amerykańskich i angielskich z Grecji oraz utworzenie prawdziwie demokratycznego rządu.

PARYŻ, (PAP) — Jak podaje rozgłośnia „Wolnej Grecji” oddziały armii demokratycznej, operujące w rejonie Grammos zadały szereg klęsk wojskom monarchistycznym, które musiały wycofać się z kilku umocnionych punktów. Wojska monarchistyczne straciły 311 zabitych, 483 rannych. Armia demokratyczna zajęła 7 miejscowości i zdobyła bogaty łup wojenny.

PARYŻ, (PAP) — Jak donosi prasa francuska z Salonik, terror w Grecji zwiększa się z dnia na dzień. Ostatnio rozstrzelano 10 patriotów greckich, oskarżonych o udział w walce podziemnej z rządem ateńskim. Specjalny trybunał wojenny działa na wyspie Mitilene oraz w Tripolisie, gdzie również został wykonany szereg wyroków śmierci.

Bojkot wyborów w USA

50 milionów wyborców demonstracyjnie nie wzięło udziału w wyborach prezydenta Stanów Zjednoczonych

Nowy Jork, PAP. — Wyniki wyborów, obliczone wczoraj przed południem, przedstawiały się następująco:

W 122.349 okręgach oddano łącznie 44.603.668 głosów z tego Truman otrzymał 22.288.509, Dewey — 20.420.065, Wallace — 1.030.781, Thurmond — 864.303 głosy.

Frekwencja wyborcza nie osiągnęła więc nawet 50 procent. Jeżeli wziąć pod uwagę, że uprawnionych do głosowania było 95 milionów wyborców — to okaże się, że okraśle 50 milionów obywateli USA zbojkotowało wybory prezydenta.

Niepowstrzymana ofensywa chińskich wojsk ludowych w Mongolii

PARYŻ, (PAP) — Jak donosi z Nankinu agencja France Presse, chińskie wojska ludowe rozpoczęły od wschodu i zachodu atak na miasto Kwei-Sui, stolicę prowincji Su-Yuan w Mongolii wewnętrznej. Człówki wojsk lu-

dowych dotarły już do przedmieść Kweu-Sui.

PARYŻ, (PAP) — Jak donosi z Nankinu agencja France Presse, szef sztabu generalnego gen. Ku-Czu-Tung odleciał w czwartek rano do Hsu-Tczu w związku z ewakuowaniem przez siły Kuomintangu miasta Kwei-Teh, w odległości 150 km. na zachód od Msu-Tczu.

Obrady Zgromadzenia Generalnego ONZ zakończą się 8 grudnia r.b.

PARYŻ, (PAP) — Komisja ogólna zgromadzenia narodów zjednoczonych postanowiła, że wszystkie prace obecnej sesji Zgromadzenia powinny być zakończone najpóźniej dnia 8 grudnia. Żeby przyspieszyć tok pracy posiedzenia poszczególnych komisji będą się odbywały zarówno w godzinach rannych jak i popołudniowych

oraz wieczornych.

PARYŻ, (PAP) — W czwartek Generalne Zgromadzenie ONZ przystąpiło do dyskusji nad rezolucją w sprawie międzynarodowej kontroli energii atomowej, przyjętą ostatnio 41 głosami przeciwko 6 przez komisję polityczną. Rezolucja ta aprobuje — jak wiadomo — plan opracowany w swoim czasie przez większość komisji atomowej ONZ.

Nowe starcia w Palestynie

Tel Awiw PAP. — Rzecznik rządu Izraela oświadczył, że doszło do starć pomiędzy wojskami egipskimi a wojskami żydowskimi w rejonie Gaza. Na północ od tego miasta około 5 tysięcy żołnierzy egipskich otoczonych jest przez wojska żydowskie. Oddziały egipskie usiłowały przedrzeć się z otoczenia i zaatakowały stanowiska wojsk żydowskich. Ataki te zostały odparte z ciężkimi stratami dla nieprzeciwnika.

Komitet Organizacyjny Obchodu 31-ej Rocznicy Rewolucji Październikowej zawiadamia, że w sobotę dnia 6 listopada 1948 roku o godzinie 19 odbędzie się w Teatrze Wojska Polskiego przy ul. Jaracza 27

UROCZYSTA AKADEMIA

z okazji

31-ej ROCZNICY REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

W programie: Referat ideologiczny przedstawiciela Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i bogata część artystyczna.

NAUKA MARKSA — LENINA

podstawą ideologiczną Zjednoczonej Partii Robotniczej

Referat Sekretarza Generalnego KCPPR — towarzysza Bolesława Bieruta na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

Referat Sekretarza Generalnego CKW PPS — towarzysza Józefa Cyrankiewicza na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

Towarzysze!

Dzisiejsze wspólne obrady Komitetów Centralnych Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej otwierają okres bezpośrednich przygotowań do Kongresu Zjednoczeniowego, który połączy obie partie i zjednoczy polski ruch robotniczy. Nadaje to dzisiejszym obradom, towarzysze, szczególną wagę i określa ich charakter.

Historyczny Kongres

Możnaby powiedzieć, że kierownictwa obydwu partii rozpoczynają dziś wielkie dzieło Zjednoczenia, otwierając dyskusję w swych organizacjach partyjnych nad podstawami ideologicznymi i statutowymi przyszłej Partii Zjednoczonej, ustalając termin Kongresu Zjednoczeniowego i wzywając swe organizacje, aby przystąpiły do wyborów swych delegatów na ten Kongres, który stanie się wielkim wydarze-

WKP(b) — partia nowego typu

W ciągu paru dziesięcioleci, aż do Wielkiej Rewolucji Proletariackiej w 1917 roku, ruch ten nie wykraczał w Polsce poza ramy samej klasy robotniczej, nie doceniał podstawowego znaczenia dla rewolucji sojuszu robotniczo-rolniczego i walki narodowo-wyzwoleńczej. Mimo swych wielkich błędów, był to ruch rewolucyjny i, chociaż spóźniony ideologicznie — był to ruch najbliższy bolszewizmowi rosyjskiemu. W najbardziej rozwiniętych krajach kapitalistycznych Europy, ruch robotniczy znajdował się ponadto pod przemożnym wpływem oportunizmu i reformizmu, a więc w stadium większego jeszcze spóźnienia ideologicznego — mimo formalnej jedności organizacyjnej.

Nowy charakter wielkiego ruchu rewolucyjnego najszerzych mas pracujących i uciskanych, któremu przewodzi klasa robotnicza, przybrał ruch robotniczy pod kierownictwem LENINA, zwalczając konsekwentnie i do końca oportunizm i reformizm. W ogniu trzech rewolucji — od burżuazyjno-demokratycznej rewolucji 1905 r., aż do zwycięskiej rewolucji proletariackiej w listopadzie 1917 roku — klasa robotnicza pod genialnym kierownictwem Lenina stała się natchnieniem rewolucyjnym, wodzem i hegemonem milio nowych mas pracujących chłopstwa i narodów ujarzmionych w walce o wyzwolenie narodowe i społeczne. W tym sojuszu z najszerzymi masami pracującymi i w codziennej walce o ich hasła demokratyczne klasa robotnicza pod kierownictwem Lenina zdołała stworzyć potężną i rewolucyjną, zwartą i masową organizację — partię polityczną nowego typu, uzbrojoną do walki z oportunizmem, z obcymi klasowo wpływami ideologicznymi. Partia ta zdołała obalić i zdruzgotać potężną maszynę carskiego aparatu władzy politycznej i obalić władzę burżuazji i ob-szarników, rozciągając się na obszarze szóstej części globu, zdołała odeprzeć napór liczących, spieszących z pomocą kontrrewolucji rosyjskiej interwencji zbrojnych imperializmu, zdołała przetrwać wieloletnią blokadę sprzymierzonych przeciwko niej sił kapitalizmu międzynarodowego i na gruzach starego ustroju ucisku i wy-zysku zbudować nowy ustrój społeczny —

nem w dziejach polskiej klasy robotniczej i doniosłą chwilą w dziejach narodu polskiego.

Sądzę, że byłoby zbyt bezsensowne i obszernie; niezwykle i doniosłe znaczenie Kongresu Zjednoczeniowego partii robotniczych dla dalszego rozwoju Polski Ludowej. Było już na ten temat wiele wypowiedzi, a najdobitniejszą z nich będzie niewątpliwie sam Kongres. Któż zresztą potrafiłby mocniej wyrazić wagę i znaczenie Kongresu, niż uczyniła to polska klasa robotnicza, która na pierwszą wieść o Kongresie zareagowała nowym potężnym zrywem pracy, podchwytując hasło kopalni Zabrze—Wschód o przyspieszenie wykonania planów produkcji i rozszerzenie ich przez dodatkowe osiągnięcia. Ta mobilizacja twórcza mas pracujących, która idzie poprzez zakłady pracy, kopalnie, huty, fabryki, warsztaty, instytucje jest najlepszym potwierdzeniem stosunku tych mas do nowego etapu rozwojowego, w który wprowadza Polskę Ludową zjednoczenie klasy robotniczej.

Masy pracujące zdają sobie sprawę, że bez zjednoczenia politycznego klasy robotniczej nie można byłoby utrwalić, pogłębić i rozwinąć tego historycznego przełomu rewolucyjnego, który Polska przeżywa od chwili wyzwolenia.

Rozbić ruch robotniczy w okresie jego formowania się u schyłku ubiegłego stulecia wywołane było przenikaniem ideologii burżuazyjnej i jej agentur do nurtu robotniczego. Wyodrębnienie w tych warunkach rewolucyjnego ruchu było nie tylko uzasadnione, ale i konieczne dla uświadomienia politycznego i ideologicznego klasy robotniczej, dla jej oderwania się od rydwanu burżuazji.

W walce dwóch przeciwstawnych nurtów ideologicznych: rewolucyjnego i reformistycznego — formował się stopniowo i jawnie polityczny ruch klasowy proletariatu, który następnie krzepił, hartował się i umacniał w ogniu wielkich doświadczeń bojowych — własnych i międzynarodowych.

socializm.

Olbrzymie doświadczenie rewolucyjne rosyjskiej klasy robotniczej i jej partii politycznej nowego typu, kierowane przez wielkich jej wodzów naukowców i teoretyków — Lenina i Stalina — stały się dorobkiem międzynarodowego ruchu robotniczego i podstawą rozwinięcia teorii rewolucyjnej, którą stał się marksizm-leninizm. To jest marksizm odpowiadający zmienionemu warunkom walki klasowej we współczesnej epoce imperializmu.

W oparciu o to doświadczenie, przyswajając sobie stopniowo w procesie zaostrażającej się walki codziennej — podstawy teorii rewolucyjnej w nieustannym ścieraniu się ze sobą dwóch przeciwstawnych nurtów: rewolucyjnego i reformistycznego — rozwijał się polski ruch robotniczy w okresie niepodległości państwowej Polski w latach 1918 — 1939. W twardej walce w warunkach terrorku i ofensywy faszystowskiej, w warunkach coraz trudniejszej walki mas robotniczych i chłopskich przeciwko systematycznemu spychaniu ich na coraz niższy poziom życia — rosło i wzmacniało się zrozumienie znaczenia sojuszu całego ludu pracującego miast i wsi, świadomość wielkiej wagi jednolitego frontu klasy robotniczej i mas pracujących w starciach z faszyzmem. Walka ta, oraz sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR przyspieszały nietylko gnienie i bankructwo kapitalizmu, ale demaskowały również coraz wyraźniej rolę oportunizmu i reformizmu, jako agentury burżuazji i imperializmu w ruchu robotniczym.

Barbarzyński najazd hitlerowski na Polskę i Europę wysunął masy pracujące na czoło walki narodowo-wyzwoleńczej, która była równocześnie walką międzynarodowych sił ludowych z dziką nawałą faszystów. Gorący patriotyzm i dążenie rewolucyjne mas pracujących stworzyły nową podstawę dla szerokiej konsolidacji sił ludowych w walce o niepodległość narodową i wyzwolenie społeczne. Dzięki pomocy i przyjaźni Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, którego armia wyzwoliciela rozbiła hordy hitlerowskie, Polska i inne ucierpięte narody nie tylko odzyskały wolność, ale mogły też wkroczyć

Dalszy ciąg na stronie 4-aj

Dzisiejsze, piąte z kolei wspólne zebranie KC PPR i CKW PPS zbiera się w przededniu Kongresu Zjednoczeniowego partii robotniczych i otwiera okres przedkongresowy. Każde ze wspólnych zebrania Komitetów Centralnych znaczący krok naprzód na drodze do zjednoczenia. Każde z tych zebrania pomagało poprzez dyskusje do zbliżenia ideologicznego. Zbliżenie zaś ideologiczne spowodowało klęskę tych wszystkich, którzy jednolity front pojmowali jedynie jako sojusz taktyczny, a więc byli w gruncie rzeczy przeciwnikami prawdziwego jednolitego frontu, a tym bardziej przeciwnikami jedności.

Zebranie dzisiejsze poświęcone jest już ostatecznemu tego zjednoczenia przygotowaniu. Mowa tu będzie o organizacji Kongresu Zjednoczeniowego i akcji przedkongresowej, o statucie i o akcji oczyszczania szeregów partyjnych. Odbywamy to zebranie w momencie, kiedy dobiega końca proces krystalizowania się ideologicznego podstaw naszego zjednoczenia. Mamy za sobą historyczne posiedzenie Plenum KC PPR, które stanowiło przełomowe wydarzenie w historii powojennej polskiego ruchu robotniczego i właściwy kierunek rozwoju tego ruchu. W ślad za tym odbyła się pięciodniowa sesja Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej, gdzie dokonał się wielki rozrachunek nie tylko z dawną, niestawną przeszłością przedwojennej, reformistycznej i nacjonalistycznej PPS, ale i szczegółowy obrachunek błędów, wahań i omyłek dokonanych już w

Zjednoczona Partia Polskiej Klasy Robotniczej — partia marksistowsko-leninowską

Nie sposób sobie wyobrazić tego zjednoczenia bez owych dwóch posiedzeń.

Zjednoczona Partia Polskiej Klasy Robotniczej ma być za naszą wspólną wolą partią marksistowsko-leninowską, partią awangardy rewolucyjnej, prowadzącej klasę robotniczą i sprzymierzone z nią masy ludowe miast i wsi do walki o socjalizm. Wiemy, jednak, że proklamowanie zasad ideologicznych i organizacyjnych partii nie świadczy jeszcze, że partia istotnie będzie taka, jak chce program jej i statut. Od programów i statutów ważniejsze są elementy praktyki politycznej, skład klasowy partii, jej rzeczywiste oblicze polityczne i ideologiczne, urobione w akcji, sprawdzone w praktyce walki klasowej. Dlatego też nie wystarczyło proklamować zasadniczych założeń ideologicznych i struktury organizacyjnej nowej partii, lecz trzeba było poddać zasadniczej analizie i próbie marksistowsko-leninowskiej całej dorobek obu naszych partii, aby zeń

odrodzonej PPS. Plenum KC PPR stworzyło grunt ideologiczny i psychologiczny dla właściwego przebiegu Rady Naczelnej PPS. W sumie sierpniowe Plenum KC PPR i wrześniowa Rada Naczelna PPS, to największy wkład ideologiczny i polityczny naszego Zjednoczenia.

wyeliminować wszelkie elementy nierewolucyjne, nie marksistowskie, nie leninowskie, klasowo nam obce i wrogie lub przypadkowe. Trzeba było w drodze krytyki i samokrytyki ustalić kryteria złych i fałszywych podstaw ideologicznych i politycznych. Trzeba było wpoić w masy partyjne zrozumienie podstawowych wytycznych naszego marszu do socjalizmu poprzez nieubłaganą walkę z wrogiem klasowym, poprzez walkę z własnym wewnętrznym oportunizmem, niezdecydowaniem, tchórzostwem myślowym, skłonnością do zasklepienia się w oderwanych od życia i mas formułkach, z tendencją do biurokratyzowania się partii politycznej i wyrażania jej działaczy w urzędników.

Jeżeli potrzeba takiej dogłębnej rozprawy ideologicznej i politycznej, a potem organizacyjnej istniała w Polskiej Partii Robotniczej, to cóż dopiero mówić o naszej partii, o Polskiej Partii Socjalistycznej.

Walka o jedność — walką o rozgromienie prawicy i centrizmu w PPS

Odrodzona PPS wywodziła się ideologicznie z lewicowo-socjalistycznego odłamku przedwojennej PPS, który w czasie wojny wyodrębnił się organizacyjnie w RPPS. Ta właśnie RPPS stanowiła zawizek ideologiczny i organizacyjny Odrodzonej PPS. Partia nasza od samego lubelskiego początku stanęła na gruncie rewolucyjnego, marksowskiego socjalizmu i wydała walkę reformistycznym nacjonalistycznym i oportunistycznym tradycjom dawnej P. P. S. Ale okazało się, że w procesie rozwojowym naszej partii, w okresie powojennym w naszej partii zachodziły obok zjawisk dodatnich także wyraźne procesy wsteczne, które hamowały rozwój rewolucyjnej świadomości w masach, które doprowadzały do wahań wśród kierownictwa — bardzo zresztą niejednolitego, a które nieraz rodziły nastroje prawicowe w aktywie partyjnym, które, wreszcie, godziły często w funkcjonowanie w trwałości jednolitego frontu.

Nie będę się tu zastanawiał nad historią tych lat Odrodzonej PPS, przypomnę tylko, że naczelnym zadaniem żywiołów jednolito-frontowych i jednościowych w naszej partii, które w końcu utwierdziły się silnie u steru kierownictwa partyjnego — była walka o konsekwentną realizację jednolitego frontu, o prawdziwą w wyniku tego realizację jedności, o doprowadzenie do zjednoczenia, o likwidację rozłamu w polskim ruchu robotniczym. Walka o jedność była zaś możliwa tylko jako walka z prawicą i centrizmem. W toku tej walki jednolito-trzon kierownictwa partyjnego przekonał

się, że nie wystarczy prowadzić kampanii przeciwko prawicy w prasie i na zebraniach partyjnych, że niedość jest krytykować i obalać prawicowe poglądy, ale trzeba dotrzeć do źródeł tych błędów i trzeba uderzyć w ich twórców, rzeczników i nosicieli. Ze trzeba się w tej walce wyżyć wszelkiego pojednawstwa i wszelkiego kompromisu, powiedziałem, że uczylimy się w toku tej walki. Uczylimy się na praktyce polskiej rzeczywistości, na praktyce sytuacji między narodowej i na wzorach, czerpanych z działalności WKP(b) nowych pojęć o roli partii — jako awangardy klasy robotniczej i kierowniczki walki klasowej, a nie partii współczynnika i wypadkowej żywiołowych odruchów rewolucyjnych, albo najrozmaitszych nastrojów, będących znowu wypadkową działania najrozmaitszych, wstecznych często sił społecznych.

A jeżeli partia — awangarda i partia — kierownicza — to podstawowym warunkiem stało się, aby to była JEDNA PARTIA wyrosła z ideologicznej jedności klasy robotniczej, wyrosła z przewyciężenia wieloletniego rozłamu, które mogło nastąpić jedynie w wyniku całkowitego rozgromienia oportunizmu i reformizmu, w wyniku rozgromienia prawicy socjalistycznej i decydującego odrzucenia wpływów ideologii drobniemiejszczańskiej i burżuazyjnej na część klasy robotniczej, w szczególności na naszą partię.

(Dalszy ciąg na str. 4-cj)

